

VEN Á RUTA XACOBEEA MARÍTIMA

Por: Alumnos de 4º do colexio "Rosalía de Castro" de O Grove (2001)

Era un 15 de maio; o día non estaba o suficientemente bo para facer a viaxe, pero a nosa ilusión estaba por riba de toda meteoroloxía.

Alumnos de 4º do colexio "Rosalía de Castro" no barco "Ruta Xacobeas".

Sáímos do colexio ás 12, xa que era a hora na que o barco podería remontar o río Ulla e facer sen perigo a nosa singradura. Ás 12,45 estabamos todos no barco "CRUCEIROS DO ULLA". Compartiamos excursión con outro colexio de O Grove, o colexio Conmeniño.

A viaxe era interesantísima: íamos a percorrer a ruta Xacobeas Marítimo-Fluvial, nun barco con panorámicas submarinas, seguindo o mesmo itinerario que fixeran os discípulos de Santiago, na súa barca de pedra, ata Iria Flavia, aínda que nós só chegaríamos a Pontecesures. Dende alí un autobús recolleríanos e levaríanos ós distintos lugares onde a tradición xacobeas di que estivo o apóstolo predicando.

Ó saír puxemos rumbo cara á Illa de Arousa. Unha guía, da empresa "Turimares", íanos explicando todo o que acontecía ante os nosos ollos, e mesmo o que non acontecía, xa que falounos de numerosos contos e lendas que nos tiña asombrados a todos.

Navegamos preto da costa do Salnés o que nos permitiu ver, inda que ó lonxe, a Illa de A Toxa, as enormes chemineas das fábricas de barro, o pobo de Cambados,...., tamén puidemos observar, na outra orella, o parque eólico da Serra de Barbanza.

Chegamos á Illa de Arousa e ó pasar por debaixo da ponte, todos nos puxemos de pé intentando tocalo pero, aínda que parecía que estaba baixo, non puidemos conseguilo. Explicáronnos que a Illa de Arousa pertenceu á Mitra Compostelán e que foi invadida por piratas e viquingos. O

seus habitantes viven das bateas de mexillón, igual que os de Meloxo en O Grove, e da pesca do Polbo.

Seguimos con rumbo á desembocadura do río Ulla e máis concretamente, cara á illa de Cortegada, que pertence á parroquia de Carril. Puidemos observar o pobo de Vilagarcía e a praia de Compostela.

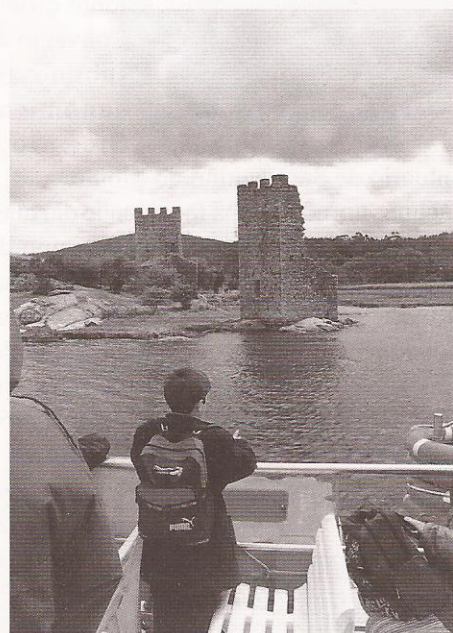
Cando nos achegábase a Cortegada, divisamos, pola banda de estribor, unha pequena illa, a Malveira, na que, entre as matogueiras, se podía ollar un cruceiro. A guía explicounos que alí comezaba un viacrucis formado por dezasete cruceiros.

Pasamos moi preto de Cortegada e sobre ela explicáronnos que fora mercada polo pobo de Carril para doala ó rei Alfonso XII, avó do actual rei de España; tamén nos contaron que posúe o maior bosque de loureiros de Europa.

Seguimos navegando, xa polo río e, pasado un pequeno remanso, atopamos un calvario formado por tres cruceiros que forman parte do viacrucis.

Pasado este fermosísimo conxunto escultórico, enfilamos cara ás Torres de Catoira. A marcha do barco faise máis lenta para que a guía poda explicar, con calma, a historia do pobo e das Torres.

Primeiro, observamos, sobre Catoira, uns muíños de vento que, segundo parece, aínda fai uns poucos anos traballaban. Despois as torres, que as mandou construír un

Pasando ó carón das Torres do Oeste. Catoira

bispo de Santiago, chamado Xelmirez, para defender esta importante cidade das invasións viquingas que, en varias ocasións, intentaron achegarse polo río cara a Santiago. Tamén nos contaron que, ó lado das torres daquela, se construíron grandes estaleiros para a construción de barcos co fin de defenderse contra outros inimigos, como eran os Almorábides. Hoxe en día, no mes de Agosto, celébrase alí unha Festa Viquinga para recordar aqueles feitos.

Pasada a ponte de Catoira seguímo-lo curso do río por unha marabillosa paraxe natural, coñecida como as Brañas de Laíño, nas que, de cando en vez, deixábase ver algunha ave da que intentamos, con axuda da guía e profesores, saber de que especie se trataba.

Chegamos ó porto de Pontecesures, miramos a ponte de orixe romana e desembarcamos para, dende alí, en autobús, ir a Padrón e con outra guía, dirixirnos a Santiaguíño do Monte non sen antes parar na igrexa de Santiago e mirar o “Pedrón”, que é un machón de pedra onde, segundo a lenda,

amarraron a barca de pedra os discípulos que transportaban ó apóstolo, aínda que, segundo explicou logo o noso profesor, trátase: “dun ara solaris romana que ten unha inscrición que di < NEPTUNO FOROIRIENSES DE SUO POSUERE>.

Dende alí, e despois de pasar pola fonte e santuario do Convento do Carme, subimos ó monte denominado San Gregorio onde se

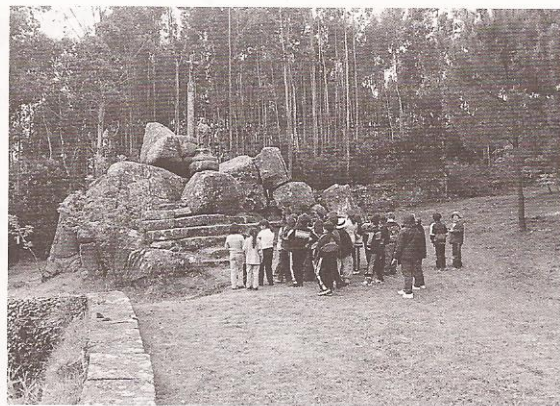
Ermida e Fonte de Santiaguíño do Monte

atopa o Santuario de Santiaguíño do Monte.

Alí hai unha ermida e unha fonte, onde din que comezou a predicar o Apóstolo Santiago. Hai un grupo de rochas, todas xuntas, por onde nos dixeron que había que pasar se queríamos gañar o ceo. Dixéronos que os nenos tiñamos máis facilidade en alcanzar a gloria xa que é difícil que os maiores consigan pasar polos buracos dese conxunto. A un chamábanlle o Inferno, ó outro o Purgatorio e ó último o Ceo; quen o conseguía tiña ganado o Paraíso.

Tamén nos contaron que: “Aquí está a cova onde se agachou dos seus perseguidores, a cama onde durmía, o altar, as escaleiras polas que había que subir de xeonllos e os buracos polos que había que pasar”.

Nós en realidade só pasamos polos buracos, así que, pensamos, temos ganado o ceo, aínda que o noso profesor,

Cruceiro e rochas (Inferno, Purgatorio e Ceo)

Celestino, case queda atrapado en un, non daba saído.

Despois fomos a beber á fonte, na que a guía indicounos que tiñamos que baixar por unhas escaleiras, beber na fonte e despois subir polas outras, para ter boa sorte; cousa que fixemos todos.

Rematada a nosa estadia no monte, fomos ata o Museo de Camilo José Cela, onde o pasamos de marabilla ollando todo o que alí hai exposto e, sobre todo, subindo á maquina e ós vagóns do primeiro tren que pasou por Padrón e que o pai de Camilo José Cela foi o fundador.

Así foi a nosa viaxe, despois participamos no Concurso “Ven ó Camiño e ven á Ruta Xacobeá”. O noso profesor dounos un mundo de ideas e nós intentamos facer o que puidemos. Uns intentamos relatar o que nos pasou ou sentimos durante a viaxe e outros fixeron debuxos. Despois miramos e limos todos e escollemos os que mellor nos pareceron. Logo os profesores escolleron, entre todos, os que coidaron había que mandar.

Tivemos moita sorte, xa que un dos nosos compañeiros acadou un premio, concretamente o terceiro premio para a categoría A (de 8 a 12 anos), polo que conseguiu uns cartiños para el e outros para o colexio á vez, de libros para a Biblioteca do centro. Os premios lle foron entregados polo Conselleiro de Cultura. ¡ Os nosos parabéns !

Bruno Portela recibindo o Premio de mans do Conselleiro de Cultura